

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 274: Hết Thấy Chúng Sanh Và Các Vị Bồ-Tát, Nói Trên Tánh Mà Luận, Thì Điều Là Nhất Chân Pháp Giới

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 021)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Hết thấy chúng sanh cùng các vị Bồ-tát, nói trên Tánh mà luận, thì điều là Nhất Chân Pháp Giới.】

Đây là sự thật. Tuy là sự thật, nhưng phàm phu chúng ta mê mất rồi, không biết được sự thật này, chịu thiệt thòi quá lớn rồi! Không đơn thuần chỉ là mê mất tự tánh. Từ vô lượng kiếp đến nay, mê chấp của chúng ta ngày càng nghiêm trọng. Mê chấp nghiêm trọng bèn biến hiện ra lục đạo luân hồi, biến hiện ra tam ác đạo, vì thế càng lún càng sâu, khổ không nói hết được. Đây là sự thật chân tướng ngay trước mắt chúng ta.

Vậy chúng ta hỏi: Nhất Chân Pháp Giới có bị mất đi hay không? Không hề! Nói thật ra, Nhất Chân Pháp Giới ở ngay trước mắt, chẳng những cõi người, cõi trời chưa từng rời khỏi, mà ngay cả tam ác đạo cũng chưa từng rời khỏi Nhất Chân Pháp Giới.

Nhất Chân Pháp Giới là cái Thể chân thật, còn lục đạo là cái Tướng hư huyền; Tướng huyền là nương nơi Thể mà biến hiện ra, nếu lìa khỏi Thể thì giả Tướng cũng không thể nào sanh ra được. Giả Tướng ấy cũng là nương nơi Thể mà biến hiện ra, đây chính là “Y Tha Khởi Tánh” mà các nhà Pháp Tướng Tông thường nói. Cho nên mười pháp giới là huyền tướng nương nơi Nhất Chân Pháp Giới mà biến hiện ra, xưa nay chưa từng rời khỏi Nhất Chân Pháp Giới.

Ngộ rồi, pháp giới chỉ là một (Nhất Chân). Mê rồi, pháp giới bèn biến thành vô lượng. Một biến thành vô lượng; giác ngộ rồi, vô lượng lại quy về một. Đây là sự thật chân tướng.

Làm sao để ngộ? Kinh Kim Cang chính là dạy chúng ta phương pháp giác ngộ, chỉ cần đối với tất cả các pháp không phân biệt, không chấp trước, thì quý

vị liền giác ngộ rồi. Hễ còn một mảy may chấp trước, thì đó vẫn là đang mê, chưa có giác ngộ.

Không thể hiểu lầm rằng: “Tôi đều đã giác ngộ rồi, chỉ còn sót lại một tí xiu mê mờ thôi, chắc là không sao đâu”. Không được! Một tí xiu cũng không được. Một ngộ là tất cả ngộ, hễ còn một mảy may chưa giác ngộ, tức là hoàn toàn chưa ngộ!

Nếu quý vị thấu hiểu đạo lý này, quý vị mới biết được vì sao đức Phật ở trên kinh dạy chúng ta buông xuống tất cả, đến sau cùng ngay cả cái ý niệm “buông xuống” cũng phải buông xuống nốt, đó mới là chân chánh giác ngộ, tự tánh mới có thể hiện tiền, gọi là “Minh tâm kiến tánh”. Nói kiến tánh, nói tự tánh hiện tiền, so với nói Nhất Chân Pháp Giới ở chỗ này là cùng một ý nghĩa, cùng một cảnh giới.

Nhất Chân Pháp Giới, chính là Tánh đức hiện tiền.